

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemam velja:

Za celo leto predplačan 16 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl. 40 kr.

V administraciji prejemam velja:

Za celo leto 12 gl., za pol leta 6 gl., za četrt leta 3 gl., za jeden mesec 1 gl.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gl. 20 kr. več na leto.
Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (insertate) vsprejema upravnništvo in ekspeditija [v „Katol. Tiskarni“, Vodnikovc ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob pol 6 uri popoldne.

Štev. 144.

V Ljubljani, v torek 26. junija 1894.

Letnik XXII.

Shod zaupnih mož v Celji.

Dne 20. t. m. zbralo se je iz celega Spodnjega Štajerja, kakor poroča „Domovina“ veliko število merodajnih mož, ki so se posvetovali poleg ureditve celjske gimnazije, še o drugih zelo važnih potrebah in dnevnih vprašanjih. Kako zanimanje je za narodno vprašanje med Štajerci, kaže to, da se je na čisto priprosto povabilo „Slov. pol. društva za Štajerce“, odzvalo toliko udeležencev. Dovolimo si navesti nekaj imen zborovalcev, da cenjeni čitatelji našega lista uvidijo, da tak zbor ne more ostati brez vspeha.

Med drugimi udeležili so se državni poslanci: Mihael Vošnjak, dr. L. Gregorec in F. Robič. Deželni poslanci: Dež. glavarja namestnik dr. Radej, dr. Jos. Serneč, dr. Ivan Dečko, itd. Celje: dr. Jos. Vrečko, notar L. Baš, J. Detiček, dr. J. Hrašovec, dr. A. Brenčič, Franc Hrašovec, posestnik, Josip Hočever, Ivan Rebek, F. E. Vošnjak, Anton Kolenc, trgovec, D. Hribar, Franc Kmecl, posestnik, Franc Lončar in J. Likar. Tomaž Tratain in J. Skrabar, veleposestnika iz Lave; J. Cocej, veleposestnik, Dobrova; Franc Stožir, veleposestnik, Trnovlje; župnik Anton Šibal, Josip Pečnak, veleposestnik, Josip Potovšek, kaplan, Gašpar Vrečar, posestnik in nadučitelj iz Teharjev; Peter Majdič, veleposestnik in lastnik paromlina iz Hudinje pri Celji; Hugo vitez Berks, grajščak; Matija Kavčič, veleposestnik, Miklavž Ripšl, zdravnik in dr. G. Ipavc, župan iz Št. Jurija; Fr. Podgoršek, Ponkva; Hausenbichler Ivan, Franc Roblek, nadžupnik M. Koren, Josip Sirec, župan. Franc Nidorfer, veleposestniki v Zalci; Franc Emanuel Friedrich, veleposestnik, Liboje; kaplan Franc Pečnik in veleposestnik J. Vrankovič iz Braslovč; K. Schwentner, župan na Vranskem; Anton Turnšek, veleposestnik, Nazaret; c. kr. notar Ivan Kačič, Soštanj; župnik Josip Kunej; Anton Goršek, trgovec, Gotov-

lje; vikar A. Bogataj, Laški trg; župnik J. Kunej, Rimske toplice; Ježovnik V., župan, Velenje; župnik Fischer, Dol; župan Roš, kaplan P. Gregorec, veleposestnik Kalan, Trbolje; župnik J. Ulčnik; dr. J. Rudolf, lekarničar L. Pospšil, J. Ogorevc, trgovec, Konjice; Anton Brezovnik, Vojnik; Jože Lipuš, župan, Višnjaves; Franc Gregorevčič, veleposestnik, Malivrh pri Brežicah; dr. Ivan Geršak in Tomaž Gomzej, Ormož; dr. U. Lemež, Slov. Bistrica. Došlo je tudi več brzojavnih in pismenih pozdravov in pritrjevanj zborovalcem, tako iz Mozirja z več podpisi, s Ptujca, Karlovih var na Češkem, Slov. Bistrice in od okr. zastopa gornjegrajskega, dr. Fr. Jurtele in dr. J. Lipolda, deželnih poslancev, itd.

Predsednik „Slov. pol. društva“ gosp. dr. L. Gregorec, pozdravi vse navzoče, ter se zahvaljuje za obili obisk važnega posvetovanja. Voli se na to predsedstvo. Predsednikom je izbran jednoglasno državni poslanec g. M. Vošnjak, namestnikom g. dr. Jos. Serneč in zapisnikarjem Dragotin Hribar.

Gospod predsednik zasede svoje mesto in prične zborovanje z uvodnimi besedami, pojasnujoč politično razmerje in njega postopanje v državnem zboru. Omenja, da misel glede vstanovljenja slovenskih paralel na celjski, mariborski in goriški gimnaziji, ni nova. Ze precej leta 1883. predlagal je dr. Jos. Vošnjak, resolucijo za ustanovitev takih vsoprednic na omenjenih učnih zavodih. Vlada je sicer pritrčila potrebi, pa ni kazala resne volje za vpeljanje paralel. Leta 1889 je vlada vendar poskusila z vsoprednicami, a ne v Celju, v sredotočju štajerskih Slovencev; temveč v Mariboru. Zakaj v Mariboru, je lahko umeti. Ker je poprejšnji minister Gautsch obljubil, da, če se paralelke sponesejo v Mariboru, jih bode gotovo tudi povzročil v Celju in je to deputaciji gg. M. Vošnjaku, dr. J. Poklukarju in dr. Tonkliju zatrdil, bi bila prejšnja vlada tudi vezana na

dano obljubo. Pa kakor znano, se je morala prejšnja vlada umakniti novi koalicijski vladi. Ta vlada ni bila sicer vezana na obljubo prejšnjega naučnega ministra, pa je bila vendar pripravljena kaj storiti, ako jo slovenski poslanci ne zapuste. Zato, pravigovornik, ostal sem v Hohenwartovem klubu, ker mi je bilo na tem, da kaj dosežem, ker izstopiti mi je pot odprta vsaki dan. Na to otvoril je debato glede celjske gimnazije. Debata razvila se je v jako živahno in so se je udeležili gg. dr. L. Gregorec, Robič, Hribar, Vošnjak, dr. Jos. Serneč, dr. I. Dečko in dr. J. Geršak. Po temeljitih razpravah sprejela se je resolucija, katero smo že omenili v našem listu.

Prišla je na vrsto druga točka dnevnega reda. Iz vrste zborovalcev oglasili so se razni gospodje, povdarjajoč potrebo poučevanja ljudstva o političnih zadevah. Gospodje: J. Gregorevčič z Globokega pri Brežicah, kaplan Gregorec iz Trbovelj, nadžupnik Koren iz Zalca, D. Hribar, i. dr. želeli so, da se skličejo, razni ljudski shodi, s programom, kakeršen je primeren dotičnemu kraju, kadar se ima zborovati. Na to sprejme se jednoglasno sklep:

„Dotične občine, ki žele, da se pri njih skliče ljudski shod, javijo naj to „Slovenskemu političnemu društvu za štajerske Slovence“ in ga pozivljejo, da ukrene potrebno, da bo de moč zborovati. Pododbori oziroma občine zavežejo se skrbeti za prostor in program. politično društvo pa preskrbi potrebnih govornikov.“

Pri tretji točki stavili so se v resnici hvalevredni nasveti. Posebno so omeniti oni gosp. notarja L. Baša, glede častnega občanstva. Nadalje oni g. Ivan Rebeka, glede obrtništva in pa dr. Ivan Dečka.

Po nekaterih pojasnilih zaključil predsednik zborovanje, povdarjajoč, da današnji shod zaupnih mož je dokazal, da smo štajerski Slovenci jedini v miš-

LISTEK

† Franc Kosar.

Govor milost. kneza in škofa lavantinskega dr. Mihaela Na potnika ob pogrebu stolnega dekana Franca Kosarja v stolni cerkvi v Mariboru dne 14. junija 1894.

(Dalje.)

Pa ne le pri šolskih sestrah v Mariboru je bil Kosar reden in pozneje izreden spovednik, marveč tudi v samostanu č. sester frančiškank in šolskih sester v St. Petru pri Mariboru.

To pa še ni vse. Poklicu zvesti služabnik bil je mnogo let svetovalec hvalevrednega katoliškega gospejnega društva, kateremu je volil 100 gl.; ustanovil je in vodil do sedaj krasno društvo za podpiranje potrebnih duhovnov v škofiji; tudi temu društvu je naklonil v oporeki 100 gl.

Sploh je sedaj v Bogu počivajoči Kosar požrtvovalno pospeševal vsa društva, bogoljubne bratovščine, bil je o svojem času načelnik tiskovnega društva, član katoliškega društva rokodelskih pomočnikov, katerega se je spomnil v oporeki s 100 gl., kakor tudi z jednako svoto katoliškega podpornega društva v Celju; sploh bil je pokojni član več bogoljubnih društev in odpustkov bogatih bratovščin, kakor posebe ud blagodejnega tretjega reda svetega

Frančiška Asiškega; vzlasti je rad prijatejski podpiral reveže, kakor je tudi v oporeki določil, razdeliti med reveže v Mariboru, Braslovčah in Kozjem po 50 gl. in revežem v Polčah in Vojniku po 20 gl.

Omeniti mi je tudi, da so Kosarja izvolili leta 1870 za deželnega poslanca ter da si je kot poslanec s svojim ljubeznjivim in spravljivim vedenjem splošno priznanje, spoštovanje in ljubezen pridobil. Po smrti učenega kneza in škofa Jakoba Maksimilijana blaženega spomina imenoval je tudi že v Bogu počivajoči solnograški knez in nadškof Franc de Pavla Eder zvedenega stolnega kapitularja za kapiteljskega vikarja ali oskrbnika osirotele škofije lavantinske; tudi ta težavni posel je oskrboval pokojni v srečo in blagoslov velike škofije, dokler ni dobila novega škofa.

Dne 15. marcija lanskega leta imenoval je Nj. c. in kr. apostolsko Veličanstvo presvitli cesar Franc Jožef I. v zaslugah in krepostih obogatelega moža za infuliranega stolnega dekana; Nj. svetost papež Leon XIII. pa je Kosarja že leta 1888 odlikoval s častnim dostojanstvom papeževega dvornega prelata ter mu podelil zaslužni križ pro Ecclesia et Pontifice.

Popolno zdrav in krepak mož ter neumorno delaven bi bil moral biti, da bi bil izvrševal vse raznovrstne in težavne dolžnosti, ki so bile natorno

sklenjene z najraznovrstnejšimi službami, katere je opravljal monsignore Kosar. Toda pokojni prelat bolehal je vedno vsled srčne napake, a v kljub temu ni le popolno natančno spolnoval raznih svojih stanovskih in službenih dolžnostij, marveč je poleg tega še odlično deloval na slovstvenem polju. Svojedobno je marljivo sodeloval in pozneje tudi vredoval slovenskemu narodu zelo priljubljene „Drobtinice“; spisal je v nemškem in slovenskem jeziku temeljno, neprekosljivo delo: „Življenje in delovanje knezoškofa Antona Martina Slomška“; objavil je izvrstno razpravo o celibatu katoliškega duhovništva, krasen spis o sveti katoliški cerkvi in še mnogo drugoga, kar je bilo objavljeno po raznovrstnih časopisih. Naposled spisal je tudi dosedaj najbolj izvrstno knjigo za molitev in premišljevanje, „Nebeška hrana“, ki se je v sto in tisoč izvodih prodajala med prebivalce po Štajerskem, Koroškem, Kranjskem in Primorskem in še dalje čez te meje.

Sadovi blagodejnega delovanja, katerih si je pridobil kot bogoljubni cerkveni govornik, kot moder duhovni voditelj in kot poljuden ljudski pisatelj, ostali bodo v trajni veljavi. V tem oziru pač sme pokojni reči sam o sebi: Non omnis moriar multaque pars mei vitabit Libitanam. (Od. III. 30. 7.)

Da, res: Franc Kosar bil je kakor steber, ki, čim huje ga obtežujejo, tem krepkeje stoji in podpira, v kar je odločen, da podpira in nosi!

3/4 6 v. m. 2

ljenju in postopanju, kar je najboljša garancija za naš nadaljni obstanek.

To je bil shod drugačnih mož, kakor v Gradcu. Ti zastopniki reprezentovali so 90% prebivalstva Spodnjega - Stajerja; zato pa smo radovedni, komu boče vlada bolj zaupala, ali nekaterim ponemčenim uskokom in par zaslepljenim Nemcem, ali pa ogromni množici ljudstva, ki plačuje svoje davke gotovo za to, da se sme in more razvijati.

Politični pregled.

V Ljubljani, 26. junija.

Dunajska rešilna družba. Židje so dosegli, kar so želeli. Sestavilo se je bilo neko razsodišče, ki je imelo izreči svoje mnenje o tem, če so se res pri družbi žalili židje. Sodišče je bilo že tako sestavljeno, da so židje že bili zagotavljeni, da se stvari rešijo po njih volji. Predsedoval je vseučilišni profesor Nothnagel. Nadalje so bili v tem razsodišču dvorna svetnika vseučilišna profesorja Albert in Grünhut, poslanec Menger, general Mingazzi in baron Suttner. To so brez izjeme pristni nemški liberalci in „Neue Freie Presse“ jih dovolj prehvaliti ne more. Vsled izreka teh razsodnikov je jeden zdravnikov rešilne družbe že odstopil, načelni zdravnik boče pa najbrž tudi odstopiti moral. Družba je sedaj rešena, kakor piše „Neue Freie Presse“ ali v resnici je pa še le prav prišla v roke židom, kar jej boče pa javljane kasnilo. V tej stvari smo jasno videli pritisk židovskega časopisja na vse javno življenje v Avstriji.

Civilni zakon na Ogerskem še ni stopil v veljavo, že se po nekaterih liberalnih listih pojavlja bolj prikrita misel, da naj se vpelje tudi v Avstriji. Govori se o vezeh, ki vežejo Ogersko z Avstrijo in da se je bati kaci težav, ako se v naši državni polovici ne vredi zakon po enakih načelih, kakor je na Ogerskem. Vsekako boče torej treba avstrijskim katolikom v tem oziru največje pozornosti. Naš parlament ni v tem oziru popolnoma zanesljiv. Liberalizem se je le preveč zdrži že mej razne stranke. Zadnji čas smo se prepričali, kako so nezanesljivi v verskem oziru Staročehi, tudi mej Poljaki je mnogo liberalcev. Posebno, ako bi se reklo, da je civilni zakon državna potreba, ne vemo, če bi ga ne dovolil državni zbor. Tudi izmej konservativnih strank bi potem manjkalo morda marsikak poslanec pri glasovanju.

Srbija. Srbski liberalci so bili jako veseli, ko je kralj odpravil radikalno vlado in razveljavil ustavo. Nadejali so se, da sedaj zopet pride za-nje čas. Po njih časopisih so se kmalu pojavljala poročila, da se Nikolajevičeva vlada kmalu zamenja s popolnoma liberalno. Zahtevali so, da se odstranijo posebno vsi naprednjaki. Ker pa kralj njih želje noče izpolniti, je pa v liberalnih krogih silna nevolja. Liberalni listi že napovedujejo najhujšo opozicijo. Zadnji prevrat je sedaj že pravi absolutizem. Proti radikalcem in liberalcem se pa vlada ne boče mogla dolgo ustavljeti. Z zastaranimi zakoni in naredbami se nobena vlada ne da dolgo vladati. Liberalci boče s svojim upiranjem pač le radikalcem pomagali, da prej pridejo do zmage.

Občni zbor c. kr. kmetijske družbe kranjske.

(Konec.)

Ista podružnica želi spremembe domovinske pravice. Podružnica novomeška želi, da bi se voznina za umetna gnojila znižala. Kakor je pojasnil gosp. tajnik Pirc, se je voznina ravnokar znižala za 50%.

Podružnica vipavska želi, da bi se poduk v pletarstvu vršil po občinah. G. tajnik pove, da boče to mogoče, ko se boče odprl pletarski tečaj na obrtni šoli v Ljubljani. Posamezne občine naj pošiljajo sposobne učence v ta tečaj in ti boče potem vsak v domačem kraju podučevali pletarstvo.

Podružnica novomeška predlaga: Pristopnina za nove ude kmetijske družbe naj se zniža; diplome naj dobivajo samo tisti, ki jih posebej plačajo.

G. tajnik Pirc povdarja pri vsem, da bi to bila preuredba pravil in da je glavni odbor temu predlogu načeloma nasproten.

Vkljub temu g. Rohrmann prav toplo podpira predlog novomeške podružnice. Pristopnina je ovira, da mnogo kmetov družbi ne pristopi. Dva gld. letnine bi marsikateri še plačal, toda zraven še dva gld. pristopnina plačati, to mu je preveč, zlasti ker

je naš kmet skoraj splošno v jako slabem materialnem stanju. Ako bi se pristop k kmetijski družbi olajšal, bi zamogla družba svoje plodonosno delovanje razširiti, ker bi mnogo stotin novih udov pristopilo. Isto priporoča zastopnik kočanske podružnice.

Mi se popolnoma strinjamo z nazori g. Rohrmanna, katerega radi njegovega znanja v vseh kmetijskih strokah, radi njegove vneme za blagor kmeta jako čislamo. Druge družbe nimajo pristopnina, zakaj bi jo morala imeti ravno kmetijska družba. Štiri gld. na jedenkrat plačati, to ne more sleherni. Marsikateri bi rad pristopil k družbi, toda škoda se mu zdi dati najedenkrat štiri gld. Res da vživajo ude kmetijske družbe mnoge ugodnosti, toda pred pristopom kmetovalec teh ugodnostij niti ne pozna ali jih vsaj ceniti ne ve. Tudi se nam ne zdi, da bi znižanje pristopnina zahtevalo premembo pravil. Saj takrat, ko se je gospodom učiteljem, ki imajo, kakor se vidi sedaj pri kmetijski družbi prvo besedo, letnina znižala na 1 gld. ni bilo treba pravil spreminjati. Točka 6. družbinih pravil pravi: Udeje so dolžni b) plačati sprejemnino, kedar družbi pristopijo. Tukaj pa ni čisto nič določen znesek. Pristopnina bi se lahko, ne da bi bilo treba spreminjati pravila, znižala na 1 gld. ali celo na 50 kr. Sicer pa zamore občni zbor tudi pravila preurediti, kakor je pred nekaterimi leti preuredil na predlog iste novomeške podružnice § 31, da zadostuje za sklepčnost podružničnih občnih zborov navzočnost jedne petine vseh podružničnih udov. Ni pa več potrebna jedna tretjina, kakor se je prej zahtevalo.

G. društveni tajnik je nekako osorno pobijal predlog novomeške podružnice. Družba nima sedaj več dveh uradnikov, kakor pred 10 leti. Vsak mesec mora dajati plačo 12 uradnikom in služabnikom. Zatorej mora glavni odbor gledati, kje boče dobil denarne pripomočke. Pri udih je jedini dohodek pristopnina.

Od letnine družba ničesar nima. List „Kmetovalec“ je pač vreden in tudi stane 1 gld., za drugi goldinar dobi pa slehern ud 4 drevesca, ki so zopet več nego 1 gld. vredna. Ako se pa podružnica odreče za svoje ude drevescem, ostane drugi gold. podružnici. Družba tudi ne mara vedno se menjajočih udov, ona hoče stanovitne zanesljive ude imeti. Ako hočete, da bi se delovanje kmetijske družbe razširilo na nižje slojeve narodove, snujte kmetijske bralnice, kmetijske kazine, pri katerih lahko znaša letnina samo 30 kr. in te bralnice naj pa postanejo ud kmetijske družbe. Glavni odbor je že naredil poskus z opuščanjem pristopnina pri logaški podružnici, toda ta poskus se ni obnesel.

Večina je predlog novomeške podružnice zavrgla. Podružnica novomeška želi, da bi se v „Kmetovalecu“ objavljalo, kako rešuje glavni odbor pri občnem zboru sprejete predloge in nasvete. Na predlog g. Rohrmanna je bil ta nasvet sprejet.

G. Peče predlaga, da bi se lov dajal v najem tudi občinam.

Da je g. Siška bil izvoljen s 44 glasovi v glavni odbor in kako je postal g. društveni tajnik na predlog učitelja g. Skala častni ravnatelj, o tem smo že poročali. Mi pripoznavamo neumorno delavnost gosp. tajnika in skrb glavnega odbora za blagor kmeta. Samo to vedno povdarjanje zaslug se nam ne zdi umestno. Ne mine leto, da bi se proti koncu občnega zbora ne vzdignil kak gospod učitelj, nikoli drugi ne, in predlagal, da se izreče zahvala. G. tajniku mora že samemu presedati vedno povdarjanje njegovih zaslug, saj ne deluje za to, da bi si pridobil čast, ampak deluje zato, da bi koristil narodu. Vsaj mi tako menimo.

Šolstvo.

Iz učiteljskih krogov kočevskega okraja.

Kaj žalostne razmere vladajo v učiteljskih krogih v kočevskem okraju. Sodna okraja Ribnica in Lašice plačujeta 70% prispevka v okrajno blagajno, iz katere se plačujejo tudi dijete k okrajni učiteljski konferenciji; Kočevski sodni okraj sam le 30%, dasi slovenski kraji Banjaloka, Fara in Osilnica dokaj k temu pripomorejo. Po tem sodeč trdil bi, da je tudi v vživanju pravic enako razmerje, a temu ni tako. Če tudi je slovenskih otrok nad 1600 več nego nemških, imajo Nemci vendar le več šol, več učiteljev — dosledno izkoriščajo okrajno blagajnico v ravno nasprotnem razmerju, ravno tako deželni normalno-šolski zaklad — kakor v njega donajajo. Sodilo bi se vsaj, da kompetentne oblasti to nepravo razmerje uvidijo, ter da skušajo nasprotstvo, katero je učite-

ljem nemških šol obligatno in posebno, odkar so dobili prevlado nad tovariši slovenskih šol, neverjetno vzraslo, — ublažili, a temu ni tako, če tudi je dež. šol. svet hoteč temu v okom priti, nastavlil 2 nadzornika — prvega za nemške, drugega za slovenske in utrakvistične šole, razdvojil okrajno konferencijo vsako pod predsedstvom imenovanih nadzornikov, privolil v razdelitev okrajne učiteljske knjižnice, če tudi je večinoma s prispevki slovenskih učiteljev nakupljena. Zadovoljni so bili slovenski učitelji s temi ukrepi, čutili so se domače na domačih tleh — dasi se jim je godila krivica. A te zadovoljnosti, domačega miru ne privošči jim okrajni šolski svet v Kočevji; 27. junija bosta okr. učiteljski konferenciji, prva v Kočevji, druga v Ribnici. Na dnevnem redu je tudi volitev dveh zastopnikov v okrajni šolski svet. Od prevladajoče nemške strani predlagalo se je 14. t. m. v okr. šol. svetu, da se zastopnika volita potom kompromisa na dan konferencije pri Stari Cerkvi, ter da gg. nadzornika naznanita takrat kandidata vsak svoje stranke. Če tudi se Slovencem godi krivica, udali so se molče temu na videz kolegijalnost podpirajočemu ukrepu, a kmalu so se poučili, da za imenovani ukrep se skriva mesto kolegijalnosti staro nasprotje, kar dokazuje sledeče: Pretečeno nedeljo prišla je deputacija nemških učiteljev v Ribnico, ter postavila ondi z narodnimi (?) učiteljicami slovenskega kandidata v osobi g. Č., ako bi pa ta ne hotel biti voljen, bodi kandidat g. O. — Učitelji nemških šol odločili so se za gg. Č. ali O., tako se je trdilo, le g. T. ne sme biti izvoljen. Nastane vprašanje: Zakaj ne volijo slovenski učitelji svojega zastopnika v Ribnici, in ako se je okrajni šolski svet odločil za volitev potom kompromisa, s kako pravico vplivajo nemški kolege na izvolitev slovenskega zastopnika? Mar mislijo, da je slovensko učiteljstvo tako propadlo, da se boče pustilo tukaj narekovati? ali da boče celo volilo po njih nastavljenega kandidata slovenskega, če tudi jim je par učiteljic pritrnilo? Kedo je dal zadnjim pravico v imenu vseh slovenskih učiteljev govoriti? Tem to le prevdarek: Zadnji dan še ni minul. Ako hočete delovati med Slovenci, čutite tudi slovenski! Ako pa tega nečete, odrinite med sosedne Nemce, na vaše mesto pridejo vrstnice slovenske krvi in slovenskega mišljenja. Ne pritožujete se zastoj politični kakor tudi pedagoški listi o nebriznosti od strani učiteljic. Častne izjeme so tudi tu. Ker smo že tako daleč, izpregovorimo še o lastnostih, kakoršnih želimo našemu kandidatu. Čuje se velikokrat tožba: ta ne stori za učiteljstvo ničesar, oni pusti vse veljati etc. Dobro vemo, da en sam glas vsega ne more, če tudi marsikaj v prid učiteljstva hoče. Prepričani pa smo, da se z vednim nasprotovanjem ne doseže prav nič. Le v soglasju z udi svoje stranke, z vplivom zbog svoje službe, s korenito veščnostjo v svojem poklicu more zastopnik delovati kot zastopnik v prid šole in svojih koleg. Zastopništvo mu ne bodi lestvica, po kateri se naj skuša popeti na kviško. Tacega kandidata postavimo si slovenski učitelji v Ribnici na dan konferencije in tega volimo enoglasno pri Stari Cerkvi. Kolegam nemške narodnosti si pa ne pustimo niti besedice ugovarjati, ako nečete, da se vsa zadeva ne obravnava kedaj v visoki in najvišji postavodajalni korporaciji. Nikdar pa se ne moremo ogreti niti za prvega, niti za drugega po vas vsiljevanih kandidatov, ravno za to ne, ker jih vaše priporočilo nam ne priporoča. Častitim kolegijam še: Vos autem discite et non contemnere divos! Vsem skupaj pa: V slogi je moč!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 26. junija.

(Prevz. vladike goriške metropolije v Poreču.) Kakor je bilo osrečeno tržaško mesto preteklo nedeljo s slavnostjo škofovskega posvečevanja v stolnici sv. Justa, tako je doletela včeraj glavno mesto Istre Poreč izredna čast, da je videlo v svoji preznameniti stolnici vseh petero škofov goriške nadškofije. Prevzvišeni vladike: knezonadškof goriški, knezškof ljubljanski in škofje tržaški, poreški in novoposvečeni krški odpeljali so se namreč zjutraj okoli osme ure, spremljani od ces. namestnika tržaškega viteza Binaldinija in nam. svetnika Jettmarja, s parnikom „Pelagosom“ proti Poreču, kamor so dospeli ob najlepšem vremenu okoli 1/2 12. ure. Takoj po prihodu šli so v starodavno stolnico počastiti Najsvetejše, potem pa so si ogledali cerkveno stavbo samo, ki po svoji starosti in po svojih starijskih zanimivostih skoraj nima enake v krščanskem svetu.

Po obedu, h kateremu je povabil prem. škof poreški stolni kapitelj in deželnega glavarja istrskega ter župana poreškega, vrnili so se visoki gostje zopet s parnikom proti Trstu, ogledavši si med potom lepo kolegijato cerkev v mestu Pirano. Okoli 9. ure zvečer bili so v Trstu, kjer so prenočili, danes pa so se vrnili v svoje stolice, razven novega škofa krškega, ki ostane še nekaj časa v Trstu.

(Iz Trsta.) 24. junija t. l. Posvečevanje novega višjega pastirja krške škofije, prečastitega gospoda stolnega dekana Andreja Sterka, vršilo se je danes v tukajšnji stolnici sv. Justa z izvanredno slovesnostjo. Bili so navzoči vsi škofje goriške metropolitije. Posvečeval je prevzvišeni metropolit knez nadskof goriški dr. Alojzij Zorn, prisostovali so mu pa prevzvišeni vladike: dr. Janez Nep. Glavina, škof tržaški; dr. Jakob Missia, knezoškof ljubljanski, in dr. Janez Flapp, škof poreški. Slovesnost, ki se je pričela ob 9. uri, trajala je do popoldne in se je vršila vseskozi v najlepšem redu. Udeležba vseh slojev tržaškega prebivalstva bila je ogromna. Udeležila se je tudi najvišja gospoda tržaška, od katere imenujem le cesarskega namestnika in pa mestnega župana. Ljudstvo, ki je napolnilo vse koticke starodavne stolnice, je pazljivo sledilo velepomembnim obredom in marsikatero oko se je rosilo, ko je bivši ljubljani župnik sv. Justa kot novoposvečeni vladika svojim bivšim ovčicam v slovo dajal sveti škofovski blagoslov. — Pri obedu napil je novi vladika z iskrenimi besedami sv. očetu in presvitlему cesarju; cesarski namestnik vitez de Rinaldini pa novo posvečenemu škofu Andr. Sterku. — Gospod Bog spremljaj novega svojega odposlanca pri težavnem apostolskem delu z vsem svojim blagoslovom!

(Občni zbor Glasbene Matice) bode po § 8. spremenjenih društvenih pravil dne 11. julija ob 8. uri zvečer v društvenih prostorih. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Potrjen zakon.) Njegovo Veličanstvo presvitli cesar je potrdil načrt deželnozbornskega zakona glede mitnine na novem mostu pri Ratečah.

(Božji rop.) S Suhorja smo prejeli od gosp. dopisnika to le sporočilo: „Nocojšnjo noč zgodil se je na Suhorji velik zločin. Tatje vlomili so v cerkev in ukradli ciborij s sv. hostijami, iz cerkvene omare so vzeli kelih in čolnic s kadilom. Vlomili so od zadaj skozi okno. Tabernakelj so z največjo lahkoto odprli, ker se je slabo zapiral, a kedo bi si bil kaj takega mislil pri trdnem omrežju?! — Včeraj videli so v vasi dva na pol gosposka klataža, stara od 20—25 let. Kupila sta bila pri oštirju hlebec kruha, zavil ga jima je v rumen papir. Baš tak papir rabili so kot pripomoček k vlomu. Namazali so ga z apnom in prilepili na šipo, da se ni čulo razbijanje šipe.

(Kaj se vse lahko vidi?) Znani B. Karneri je spisal v „N. Fr. Presse“ članek o slovenskih vsoprednicah na celjski gimnaziji, ki ga završuje tako-le: „Jedino pametno dovoljenje, ki je morejo Nemci dati Slovincem gledé celjske gimnazije, bi bilo, da bi dali svoje sinove brez izjeme in temeljito učiti slovenskega jezika; toda v utrakvističnom spa-kedranju celjske gimnazije ne morem videti ničesar družega, nego oškodovanje dežele in izdajstvo države“. Mož naj si da brž preiskati oči, ker bolezen njegova je nevarna.

(Iz Celovca), dne 24. junija. Namesto grofa L. Goëssa, ki je že odšel kot deželni predsednik v Bukovino, imenovan je grof Manfred Clary-Aldringen, doslej okrajni glavar v dun. Novem mestu, za vladnega svetovalca pri deželni vladi koroški. — Vladni koncipist Leo pl. Lazarini je imenovan za provizoričnega okrajnega komisarja.

(Ziljska železnica) se otvori še le koncem avgusta in ne julija meseca, kakor se je nameravalo. Trgovinsko ministerstvo je podaljšalo dobo, v kateri se morajo stavbena dela dovršiti, do 1. septembra.

(„Schulverein.“) S Koroškega: Dne 17.ega junija je napravila ženska podružnica nemškega „Schulvereina“ v Beljaku veliko veselico na korist temu pomembnemu društvu. Dobička je bilo neki 1200 gld. Pa to nas malo briga, pač pa nas jako zanima, da se je na veselico peljal nalašč iz Celovca tudi naš gosp. deželni predsednik baron Schmidt-Zabierow!! Sedaj v času koalicije hočejo da Slovenci vrzemo v kot tudi najmanjše svoje želje, — pač pa naj zastopnik te vlade — podpira podjetje neprijazno Slovanom avstrijskim! Ono slavnost je priredila zlasti soproga predstojnika

prometnega vodstva v Beljaku, Scale. Zal, da nemški listi ne naštevajo natančneje vse uradne in neuradne gospode, ki je kumovala onemu podjetju!

(Iz Celovca), dne 25. junija. Pri prvem letošnjem porotnem zasedanju sta bila urednika beljaške „D. allg. Ztg.“-e obsojena zaradi žaljenja časti posl. dr. Steinwendra. Obsojena sta vložila priziv, pa najvišje sodišče je dne 22. t. m. priziv zavrglo in potrdilo prvotno razsodbo. Zagovornik dr. Klinger je hotel, kakor v Celovcu, tudi na Dunaju dokazati, da se more ločiti „politična“ čast od „zasebne“, pa sodišče se takemu mnenju ni pridružil. — Cesar je potrdil zakon, katerega je sklenil koroški deželni zbor glede „likofa“ kmetiskih poslov.

(Osebne vesti.) Gosp. Franc Juva ne je imenovan okrajnim tajnikom in g. Ant. Drogenik vladnim kancelistom. — G. Josip Tomas in je postal poštni asistent pri poštni direkciji tržaški.

(Nove posojilnice) se snujejo v Trebnjem, Kostanjevici in Cirknici.

(Zaveza kranjskih gasilnih društev) ima v nedeljo dne 1. julija t. l., ob 11. uri dopoldne, v magistratni dvorani sejo z dnevnim redom obsega-jočim društvene zadeve.

(Kres na Drenikovem). Običajna in splošno priljubljena večerna veselica je bila v zlasti letos sijajna. Ne le, da je velikanska grmada gorela z daleč bliščečim plamenom ob ugodni sapi, bila je na holmu zbranega tolika množica radovednega in veselega ljudstva, da je komaj prostora bilo stoječim, kaj še li sedečim, ali sedeti hotečim! Bila je to prava ljudska veselica, množica razsvitljena po velikanskem plamenu kresa in umetalnih ognjev, na vseh straneh zbori, ki so med sabo res „koncertovali“, oglašoč jeden tukaj, tam drugi. Vkljub velikanski gneči je bil najlepši mir in postrežba skrbna. — Kresov drugih je bilo videti z vrha brez števila.

(M. Neratov učiteljski koledar.) ki zaradi raznih ovir še ni bil izšel, izide, kakor se nam poroča, v teku prihodnjega meseca.

(Imenovanja in premeščenja na Primorskem.) C. kr. okrajni sodnik Karol Maldoner je premeščen iz Cresa v Volosko; imenovana sta okrajnima sodnikoma pristava: Dionizij Uzaj v Ajdovščini za Matovun in Edvard Rode v Komnu za Cres; okrajni pristav v Podgradu Matej Primožič pride k deželni sodniji v Trst. Premeščena sta nadalje okr. pristava Julij Kovač iz Pulja v Buzet in Anton Lanever iz Buzeta v Podgrad. Imenovani so okrajnimi pristavi sledeči prislužniki: Matej Brunetti za Pulj, Peter Komel za Komen in Cesar Marinig za Ajdovščino.

(Kresov) žgalo se je preteklo soboto večer nenavadno veliko. Razven mnogoštevilnih po ljubljanski okolici, na Krimu, Kureščeku, Jančem itd. bili so jih polni griči in hribi, kakor nese oko z ljubljanskega grada in celó na kamniških planinah, sredi Grintovca ter na koroških sosedih videti ga je bilo na robu jednega ondotnih velikanov. Po vsem soditi se ta staroslovanska šega vedno bolj širi mej narodom; izvestno se tudi ona na čast sv. Cirila in Metoda udomači.

(Nagla smrt.) Mladi posestnik St. Moser je vozil dne 21. t. m. deske na postajo Vrata (Koroško.) Ko se je vračal po noči domu, je na vozu nagloma umrl in sicer, kakor je pokazala zdravniška preiskava, zbog preobilo zavžitega žganja.

(Kedo vlada?) Na Francoskem je po zadnjih štetvah 750.000 protestantov, 325.000 židov in — 25.000 framasonov — tedaj en milijon vseh skupaj. Katoličanov je pa 37 milijonov in en milijon nasprotnikov ovladuje 37 milijonov. — In na Španjskem je še gorje; prav to čudovito verorazmerje vidimo na Laškem, na Ogerskem in — v naši Avstriji. Menda nimajo katoličani smole namestu krvi v žilah.

(Amerikanske novice.) Amerikanski Slovenci so 3. t. m. ustanovili zopet novo katoliško podporno društvo na Biwabiku. Prvo zborovanje je vodil prečastit gosp. generalni vikarij Buh, na čegar prizadevanje se je društvo osnovalo. Začasnim voditeljem sta izvoljena gg. Josip Smuk in Fran. Sprajcer. Kakor Slovenci tudi Hrvatje delajo na to, da ustanove „Jednoto“ svojih društev. — Priseljevanje v Ameriko pojema, izseljevanje je vedno večje. V prvih 4 mesecih tekočega leta je bilo priseljevanje in izseljevanje enako veliko. Ako bode priseljevanje tako majhno kakor do sedaj, priseljencev ne bode letos več nego 200.000 proti 789.000 l. 1883. Kakor vse kaže se Amerikancem ni bati preplavljenja iz Evrope, Evropejci so dobro podučeni o

amerikanskih razmerah. Postav glede naseljevanja ne bode treba več poostriiti. — Po nekaterih krajih Amerikanci upajo na bogato žetev. V severni Dakoti so letos posejali 4 milijone akrov zemljišča s pšenico. Farmerji pričakujejo 50 milijonov busljev pridelka.

Telegrami.

Carnotov umor.

Dunaj, 25. junija. Generalni pobočnik Paar je izrazil francoskemu veleposlaniku Lozé Najvišje sožalje zaradi Carnotovega umora.

Pariz, 25. junija. Zbornica poslancev je bila danes nenavadno napolnjena in v njej je bilo nenavadno gibanje. Predsednik zbornice je prečital pismo ministerskega predsednika, v katerem naznanja smrt Carnota ter pristavlja, da vsa Francija obsoja hudodelstvo ter se spominja pokojnikovih zaslug. Predsednik pravi, da s pokojnikovo rodbino njegovo smrt obžaluje tudi zbornica in vsa Francija. Končno je naznanil, da se v sredo ob jedni uri popoldne v Versaillesu snide kongres, da voli novega predsednika.

Pariz, 25. junija. Tudi v senatu je predsednik Challamel Lacour prečital pismo ministerskega predsednika, v katerem se naznanja Carnotov umor in potem se primerno spominjal pokojnika in napovedal čas in kraj volitve novega predsednika.

Lyon, 25. junija. Morilec Carnotov je rojen v pokrajini milanski.

Rim, 25. junija. Po poročilih iz Milana, je Carnotov morilec sin neke Marije Broglio in nekega Antona Caserio. Leta 1892 se je pridružil anarhistom. Z dvema tovarišema je poskušal izdajati anarhističen list, ali ni mogel dobiti potrebnega denarja. Lani se je preselil v Švico, od koder je sedaj prišel v Francijo.

Pariz, 25. junija. Prebivalstvo je mirno. Samo nekatere protitalijanske demonstracije so bile pred tovarnami, v katerih delajo italijanski delavci.

Rim, 25. junija. „Agenzia Stefani“ poroča, da je morilecu Carnotovemu ime Caserio in je rojen v Monte Visconti v okraju Abbite Grasso v milanski pokrajini leta 1873. Leta 1892 se je moral zagovarjati pred sodiščem zaradi rušenja javnega reda, pa je bil oproščen, ker se mu krivda ni mogla dokazati. Morilec je anarhist.

Lyon, 26. junija. Ljudje so dalje ropali italijanske prodajalnice do večera. Ker je policija jako odločno postopala, ni druge kot gmotna škoda.

Toulon, 26. junija. Italijana, ki je zaničljivo govoril o umorjenem Carnotu, je smrtno ranil francoski pomorščak.

Lyon, 25. junija. Policijski prefekt Lépine je zaslišal nekega šestdesetletnega moža, kateri je pobral 25 cm. dolgo bodalo, s katerim se je izvršilo hudodelstvo. Držaj je iz pozlačenega bakra, nožnica iz črnega baržuna z rudečimi progami. Druga priča je neki stražnik, kateri je bil zraven, ko so prijeli morilca.

Lyon, 25. junija. Morilec predsednika Carnota je mlad mož, majhne postave, brez brade, ima kratko suknjo in kapo. Mej stražnikoma je šel s povešeno glavo in vedno gledal, kako bi mogel ubežati. Pri njem so našli delavsko knjižico z dne 20. jun. 1894, kjer je označen Monte Visconti kot njegov rojstni kraj. Dosedaj morilec ni hotel dosti izpovedati, rekel je pa, da bode govoril pred porotniki.

Pariz, 25. junija. Več časopisov opominja ljudi, da naj mirujejo, in naglašja, da se italijanski narod ne more delati odgovornega za jednega posamičnika. To je le delo anarhistov.

Pariz, 26. junija. Truplo Carnotovo so pripeljali v Pariz in prenesli v Elisée. S truplom so prišli v Pariz pokojnikova soproga in trije sinovi.

Pariz, 26. junija. Časopisi pišejo, da ima Kazimir Perier največ upanja, da bode

voljen za predsednika republike, vendar presenečenja niso izključena.

Dunaj, 26. junija. Cesarica je podarila 1000 gld. iz svoje zasebne blagajnice za poškodovance po povodnji v Šleziji in Galiciji.

Dunaj, 26. junija. „Wiener Zeitung“ objavlja naredbo finančnega ministra, po kateri se dvajsetice in štiraki (po 4 kr.) morajo zamenjati do 1. januarja 1895 leta.

Dunaj, 25. junija. Ker so se stvari pri dunajski rešilni družbi zasukale po željah židov, se misli grof Lamezan popolnoma odmakniti tej družbi.

Beljak, 25. junija. Umrli je trbiški župan deželni poslanec Kajetan Schnablegger.

Budimpešta, 25. junija. V zbornici poslancev se je danes naznanilo, da je zbornica magnatov vsprejela nov ženitveni zakon, samo po paragrafu 148. se je ustavil nov paragraf, ki se reši v zbornici poslancev, ko se rešijo stvari, ki so danes na dnevnem redu. Poslanec Vajay je zahteval, da se danes ne razpravlja, ker seja ni sklepčna. Predsednik je zatrjeval, da je zbornica sklepčna. Grof Albert Apponyi je zahteval, da se tudi v zbornici poslancev odlože cerkvene predloge do jeseni, kakor so se v gospodski zbornici. Temu je ugovarjal Wekerle. Zbornica je na to začela posvetovati se o zakonu zastran svobodnega izvrševanja bogoslužja. Učni minister je izjavil, da se v tej stvari drži nazorov svojega prednika in priporočal vladno predlogo. Po kratki debati je zbornica vsprejela vladno predlogo za podlago podrobni razpravi.

Belgrad, 25. junija. Dopoludne je prišel kralj v Solun, in se je ukreal dalje v Carigrad.

Peterburg, 25. junija. Car je včeraj odpotoval v Borki.

Haag, 25. junija. Kongres za mejnarodno zasebno pravo se je začel pod predsedstvom državnega svetnika Ascherja. Minister Roel je shod pozdravil v imenu vlade.

Pontypridd, 25. junija. Sodi se, da se je v rudniku Albion ponesrečilo kacin 250 ljudij, dosedaj so 142 mrtvih izvlekli.

Umrli so:

22. junija. Marija Cerovšek, kuharica, 62 let, Stari trg 4, vsled raka na jetrih.

24. junija. Marija Japelj, mestna uboga, 76 let, Karlovska cesta 7, ostarelost. — Ana Pirc, sprevednikova hči, 21 dni.

Vegove ulice 9, božjast. — Valentin Peternel, delavec, 72 let, sv. Petra cesta 64, marasmus.

V bolnišnici:

22. junija. Genovefa Mali, gostija, 48 let, srčna hiba.

23. junija. Jožef Hudobilnik, delavec, 27 let jetika.

Tujci.

24. junija.

Pri **Slonu**: Th. Weidner, Hoppenheimer, Hernheiser z Dunaja. — Zenker z Reke. — H. pl. Schludermann iz Paterion-a (Koroško). — dr. Dalma iz Pulja. — Cusolich iz Opatije. — Rumel iz Višnje Gore. — Ana Lenko iz Celja. — Bolko iz Gorice. — Šabec iz Trsta. — Pleul iz Novega Mesta.

Pri **Maliču**: Leon Christamentl, Kral, Wechsler, Ehrenstein z Dunaja. — dr. Deu iz Postojne. — Vayda iz Grada. — Vogrinc iz Brezic. — Orožen iz Trebajega. — Tributsch iz Podklostra. — Fr. pl. Steinberg iz Grada. — Virgil vitez Reya z rodbino iz Trsta. — Grobelnik, Skaza od Sv. Trojice.

Pri **bavarskem dvoru**: Golob iz Teplje. — Kinkopf iz Schalke Vasi. — Hutter iz Atterbach-a. — Schweiger iz Liezeu-a.

Pri **Južnem kolodvoru**: Giosento iz Trsta. — Modic iz Kočevja.

Pri **avstrijskem caru**: Repe iz Bleda. — Pader iz Novega Mesta. — Grobelnik iz Škocijana. — Glivarec iz Varaždina.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		srakomera v mm	teplomera po Celsiju			
25	7. u. zjut.	738.8	16.4	sl. vzh.	jasno	6.10
	2. u. pop.	737.8	28.0			dež
	9. u. zveč.	737.9	19.4	sl. zapad	oblačno	
Srednja temperatura 21.3, za 2.5 nad normalom.						

Stanje avstro-ogerske banke

dné 23. junija 1894.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovcev v prometu	gld.	432.843.000	(— 1.107.000)
Kovinski zaklad	"	280.934.000	(+ 727.000)
Listnica	"	140.540.000	(+ 1.956.000)
Lombard	"	23.219.000	(+ 721.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld.	56.286.000	(+ 2.269.000)
Državnih bankovcev je v prometu	gld.	322.721.000	(+ 10.000)

Uradne in trgovske **KOVERTE** s firmo priporočila **KAT. TISKARNA** v Ljubljani.

J. N. POTOČNIK
krojaški mojster v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 2 (v Tavčarjevi hiši) 357 6—1
se priporoča prečastiti duhovščini v izdelovanje najraznovrstnejše **duhovniške obleke in talarjev** po nizki ceni, zagotavljajoč trajno delo iz trpežnega blaga, točno in prijazno postrežbo. — V zalogi ima najboljšo blago razne kakovosti iz najzanesljivejših tovarn.

bavarsko temno pivo
Paulinova kranjska vinarna
v Ljubljani, Slonove ulice 52
priporoča **bavarsko temno pivo**
v dosedaj najboljši kvaliteti
ravno kar došlo, je hladno kot led (ohlajeno z najnovejšim aparatom, s pomočjo vodovodnega pritiska) ter se toči **bavarski bokal** (pol litra) po 11 kr., ^{2/10} litra po 7 kr. — Dalje se priporočajo **izborna naravna vina** kot **dolenjski, istrijski, tirolski** in druga **specijalnostna** po prav previdnih cenah. 353 3—3
Ceniki so vsakemu na razpolago.

Z dném 1. julija t. l. otvorim **notarijatsko pisarno** v Cerknici v I. nadstr. ondotnega sodnijskega poslopja.
Leopold Vehovar,
o. kr. notar.
349 3—3

Dunajska borza.

Dné 25. junija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. — kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	97 . 95 .
Zlata renta 4%, davka prosta	121 . 45 .
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	97 . 90 .
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1002 . — .
Kreditne akcije, 160 gld.	350 . — .
London, 10 funtov strl.	125 . 20 .
Napoleonodor (20 fr.)	9 . 97 .
Cesarski cekini	5 . 93 .
Nemških mark 100	61 . 40 .

Dné 23. junija.

Ogerska zlata renta 4%	120 gld. 80 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 . 05 .
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	148 . 40 .
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	157 . 75 .
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	197 . — .
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 . 50 .
4% kranjsko deželno posojilo	97 . 60 .
Kreditne srečke, 100 gld.	196 . — .
St. Genois srečke, 40 gld.	70 . — .

4% srečke dunajske parobrodne družbe	142 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 . — .
Rudolfove srečke, 10 gld.	22 . 25 .
Salmove srečke, 40 gld.	73 . — .
Waldsteinove srečke, 20 gld.	50 . — .
Ljubljanske srečke	24 . 30 .
Akcije anglo-avstrijske banke, 300 gld.	155 . — .
Akcije Ferdinandove sev. želez, 1000 gl. st. v	3103 . — .
Akcije južne železnice, 300 gld. sr.	106 . 50 .
Papirnih rubeljev 100	134 . 25 .

Nakup in prodaja vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. **Zavarovanje** za zgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšeza dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba **„MERCUR“** Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojamila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za doseg kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti **naloženih glavnice.**